

Sygn. akt I CSK 164/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa „M.” S.A. w Ł.

przeciwko [...] Szpitalowi [...] w W.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w [...]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] uwzględnił apelację pozwanego [...] Szpitala [...] w W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 września 2015 r. w sprawie z powództwa „M.” S.A. w Ł., oddalając powództwo.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, powołując się we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na zagadnienia prawne, wyrażające się w pytaniach, po pierwsze, czy ustawowym wymogiem umowy konsorcjum, zawartej na podstawie art. 23 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 1579 ze zm., dalej - „p.z.p.”), jest wspólne realizowanie przez obu konsorcjantów przedmiotu zamówienia, polegające na takim podziale obowiązków, przy którym konieczne jest współdziałanie w każdej czynności składającej się na realizację przedmiotu zamówienia; po drugie, czy w sytuacji zawarcia przez podmioty tworzące konsorcjum na podstawie art. 23 p.z.p. (jako wykonawcy), umowy przetargowej z samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej (jako zamawiającym), brak zgody podmiotu tworzącego wynikającej z art. 54 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 160 ze zm., dalej - „u.d.l.”), wywołuje skutek w postaci nieważności całości umowy przetargowej; po trzecie, czy solidarność czynna zastrzeżona w umowie konsorcjum na podstawie art. 369 k.c. w związku z art. 23 p.z.p., jest skuteczna wobec pozwanego - zamawiającego, jeżeli postanowienia umowy konsorcjum były znane zamawiającemu przed zawarciem umowy przetargowej; po czwarte, czy zastrzeżenie solidarności czynnej w umowie konsorcjum, załączonej do oferty przetargowej, do której to oferty na podstawie art. 139 ust. 1 p.z.p. stosuje się przepisy ustawy Kodeks cywilny, w tym art. 66 § 1 k.c. i a *contrario* art. 68 k.c., a która to oferta została przyjęta bez zastrzeżeń przez zamawiającego, będącego samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej, stanowi czynność prawną mającą na celu zmianę wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 u.d.l.?

Ponadto, powódka wskazała na potrzebę wykładni art. 23 p.z.p. oraz art. 54 ust. 5 i 6 u.d.l., jako budzących poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie w kontekście dopuszczalności zawarcia umowy konsorcjum i skuteczności zastrzeżenia w tej umowie solidarności czynnej po stronie wierzycieli.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się w skardze kasacyjnej na istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga sformułowania problemu prawnego i uzasadnienia, że ma on znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowy charakter. Problem ten powinien odnosić się do konkretnych, powołanych we wniosku przepisów prawa, zostać ujęty w sposób abstrakcyjny, tak, aby jego rozstrzygnięcie mogło uzyskać ogólniejsze znaczenie, a zarazem wiązać się z rozpoznawaną sprawą. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do jego rozbieżnych ocen i możliwych wariantów interpretacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.; z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13, niepubl., z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, niepubl., z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, niepubl.).

Wykazanie przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga z kolei wyjaśnienia, w drodze stosownego jurydycznego wywodu, na czym polegają wątpliwości związane z interpretacją skonkretyzowanych przepisów prawa, a także iż mają one poważny i rzeczywisty charakter, a ich rozstrzygnięcie jest istotne z punktu widzenia wyniku postępowania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15, niepubl., z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, niepubl.).

Skarżąca, mimo szerokiej argumentacji, nie wykazała twierdzonych przyczyn kasacyjnych. Zagadnienia i pokrywające się z nimi w istocie wątpliwości interpretacyjne przedstawione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały bowiem rozstrzygnięte w judykaturze Sądu Najwyższego w wydanym w bardzo bliskim stanie faktycznym, w sprawie z udziałem strony skarżącej, wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r., I CSK 486/15, OSNC-ZD 2017,

nr 1, poz. 18, w którym stwierdzono m.in., że zawarcie umowy konsorcjum w celu uzyskania uprawnień do wierzytelności należnej z tytułu wykonania świadczeń z tej umowy wyłącznie przez jednego z uczestników konsorcjum prowadzi do faktycznego „obrotu” wierzytelnościami pod przykryciem umowy konsorcjalnej i koliduje z art. 54 ust. 5 u.d.l.

Aktualność stanowiska wyrażonego w przywołanym wyroku z dnia 2 czerwca 2016 r. została potwierdzona w konstrukcyjnie zbliżonych sprawach, w których skarżąca bez powodzenia uzasadniała wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podobnymi lub analogicznymi argumentami, jak w niniejszej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2017 r., I CSK 122/17, niepubl. i I CSK 123/17, niepubl., z dnia 11 maja 2018 r., I CSK 3/18, niepubl., i z dnia 23 maja 2018 r., I CSK 35/18, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 w związku z art. 98, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.